

EXCERPTA

Π Ε Ρ Ι Π Α Θ Ω Ν.

EDIDIT

RICHARDUS SCHNEIDER.

BEIGABE ZU DEM JAHRESBERICHT DES KÖNIGL. GYMNASIUMS
ZU DUISBURG.

LEIPZIG,

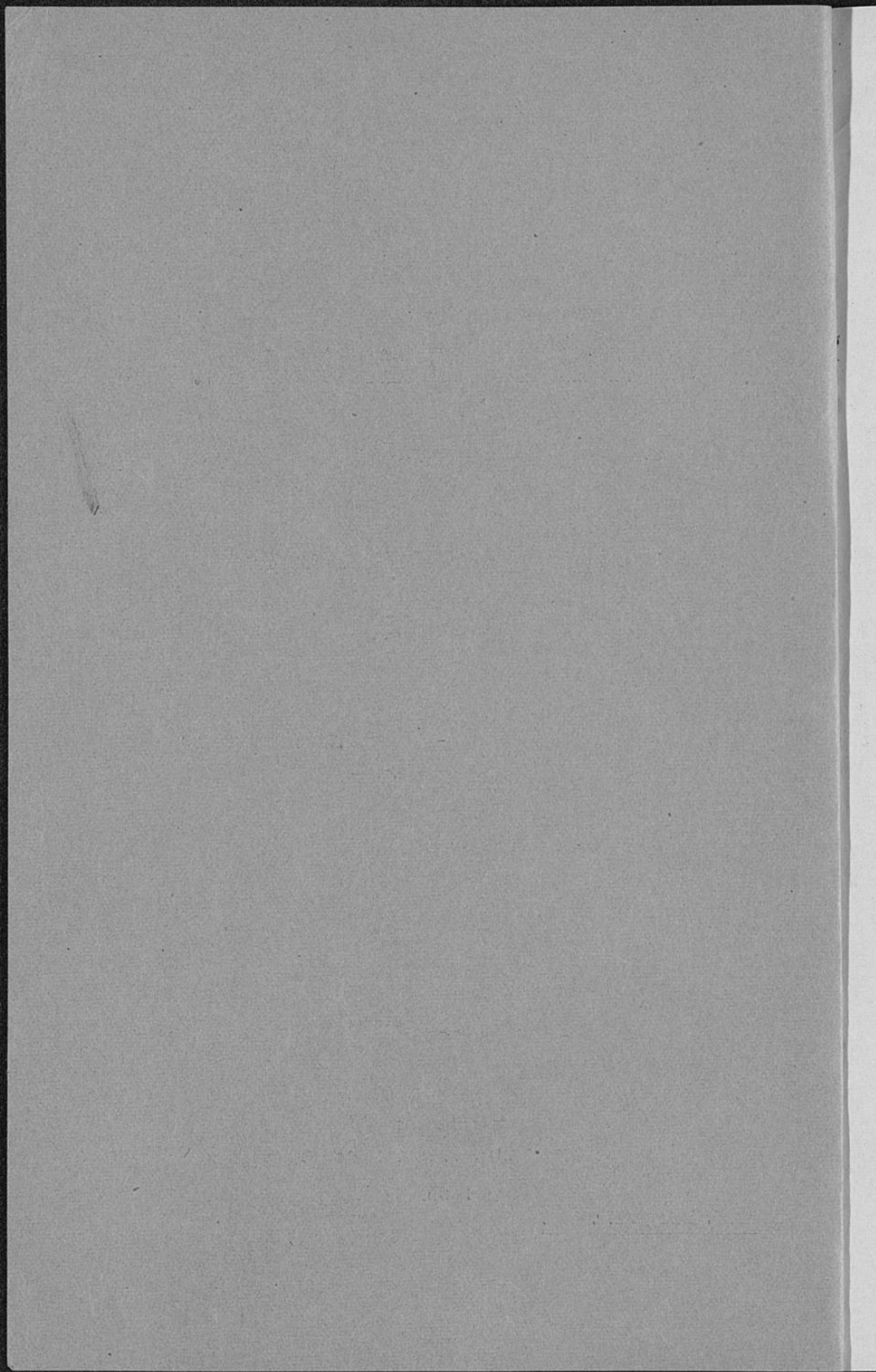
DRUCK VON B. G. TEUBNER.

1895.

1895. Progr. Nr. 446.

gdu
490 1895

446
10

EXCERPTA

Π Ε Ρ Ι Π Α Θ Ω Ν.

EDIDIT

RICHARDUS SCHNEIDER.

BEIGABE ZU DEM JAHRESBERICHT DES KÖNIGL. GYMNASIUMS
ZU DUISBURG.

LEIPZIG,

DRUCK VON B. G. TEUBNER.

1895.

1895. Progr. Nr. 446.

Landes- u. Stadt-Bibl.
Düsseldorf

I.

Qui hunc libellum in vol. I Musei critici Cantabrigiensis (or Cambridge Classical Researches, Cambridge 1826) edidit, Blomfield, haec praefatus est p. 32:

„Tryphonis Grammatici opuscula quaedam.

Habes, Lector, quaedam Tryphonis, Grammatici Alexandrini celeberrimi, e Codice MSto Galeano Bibliothecae Coll. SS. Trinitatis apud Cantabrigienses deprompta. Horum pars maxima iam primum in lucem vindicatur. Tractatum de Passionibus vocum iam olim evulgavit Constantinus Lascaris in opusculis Grammaticis, et post eum Urbanus Bellunensis, et Alexander in Grammatica graeca Lugd. 1614. Latine etiam hunc edidit H. Stephanus ad calcem Thesauri, unde hausit compilerator eius Ioannes Scapula. Quod dixi, partem maximam iam primum prodire, id vero vix satis accurate dictum, siquidem haec omnia opuscula in immensum suum thesaurum transtulit Varinus Phavorinus Camers. Tractatus *περὶ τρώπων* exstat etiam in duobus aliis codicibus, Leidensis et Bodleiano, quorum ille nonnihil plenior, hic vero mutilatum exhibet. Ceterum, ut verum fatear, hae laciniae Tryphonis nomine, quod prae se ferunt, haudquaquam dignae sunt. Nempe ea fuit doctorum Grammaticorum fortuna, ut vix quidquam de scriptis eorum ad nos perduraverit, nisi quod discipulorum ac tironum manibus quotidie tereretur. Haec vero, qualiacunque demum iudicentur, tu, Lector erudite, benigne excipies.“

Esse Blomfieldum qui haec scripsit, discimus ex eis quae Boissonade in Anecd. gr. vol. III p. 270 adnotavit. Scriptionem quae infra editur, qualis nunc est, non esse Tryphonis, etiamsi quae ea continentur e Tryphone repetita sint, omnes consentiunt (cf. A. de Velsen, Tryph. p. 97), idque ipsum optimi codicis, Leidensis, inscriptione *κατὰ Τρώπων* indicatur.

Codicibus usus sum hisce:

- L = Leidensis (Vossianus) gr. in 4° 20. Vid. Koenii praef. ad Greg. Cor. ed. Schaeff. p. XXIX et XXXV.
- G = Galeanus.
- V = Vindobonensis gr. 283.
- M = Leidensis (Meermannianus) gr. in 4° 67D.
- B = Baroccianus 45 bibliothecae Bodleianae. Contuli, sed quae leviora videbantur, omisi.

F¹ = Laurentianus plut. 57, 36.
 F² = Laurentianus plut. 87, 10.
 F³ = Laurentianus plut. 55, 14.
 Laurentianos contulit Ph. Kautzmann.

l = Lascaris.

p = Phavorinus.

c = editor Cantabrigiensis (Blomfield).

In adnotanda scripturae discrepantia quaecumque nullius videbantur momenti non commemoravi. In Barocciano 57 fol. 181^v—184 excerptum de passionibus dictionum legitur, quod plurimis in rebus cum hoc opusculo convenit; sed permulta omissa sunt et ordo capitum immutatus. Nihil fere peti potest ex his libris: Barocc. 72 fol. 143^v—144^r; Barocc. 115 fol. 25^b—27^b; miscell. 245 (Saibant. 54) fol. 82^r; Laurent. 57, 32; 56, 16; Harl. (Mus. Brit.) 5656 fol. 41^b—42^b; Add. (Mus. Brit.) 10060 fol. 139^a—141^b.

Omnium librorum optimum esse Leidensem 20 vel ex inscriptione apparet (v. s.). Praeterea hoc unum affero: § 17 unus Leidensis addit καὶ Αἰολέων, idque recte; cf. Meister gr. Dial. I 136. Eius igitur auctoritatem maxime secutus sum.

Περὶ παθῶν τῆς λέξεως κατὰ Τρόφωνα τὸν γραμματικόν.

- § 1. Τὰ τῆς λέξεως πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται, ποσὸν τε καὶ ποιόν. εἶδη τοῦ μὲν ποσοῦ ἔνδεια καὶ πλεονασμός, τοῦ δὲ ποιοῦ μετάρθεις καὶ μετάληψις.
 5 ἀμφοτέρων δὲ συνελθόντων ὁμοῦ τμησίς γίνεται. ἔστι δέ, ὡς ἐν κεφαλαίῳ, πάθη πέντε· α' πλεονασμός, β' ἔνδεια, γ' μετάρθεις, δ' μετάληψις, ε' τμησίς.
- § 2. Πλεονασμὸς μὲν οὖν ἔστι περισσότης χρόνων ἢ χρόνου, στοιχείων ἢ στοιχείου.
- 10 § 3. Ἐνδεια δὲ τοῦναντίον χρόνου ἢ χρόνων, στοιχείου ἢ στοιχείων ἐλάττωσις.
- § 4. Μετάρθεις δὲ στοιχείου ἔστι μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας

1 Hic titulus est in L, Τρόφωνος πάθη λέξεων GMc, πάθη λ. Τρ. F¹F², Τρόφωνος περὶ τῶν π. τῆς λ. F³, τοῦ θείου Τρ. περὶ παθῶν τῶν λ. B, titulum om. V 6—7 numeros ponunt LF¹, om. cet. 7 Post τμησίς add. M rubro: ὄρος πλεονασμοῦ, et sic deinceps 8—9 χρόνον — στοιχείου GF³Vcl, χρόνον LF¹F²MB 10 τοῦναντίον — χρόνων GVcl, om. cet. 12—13 μετακ. — τάξιν LMF¹F², μετακ. ἐκ τ. ἰ. τ. ἐφ' ε. F³lc, μετακ. οὐκ εἰς ἀντίστοιχον, ceteris —

τάξεως ἐφ' ἐτέραν τάξιν, οἷον ὡς ὅταν τὰ δαρτά δρατά λέγωμεν καὶ τὸν προθμὸν πορθμὸν, ὁμοίως καὶ τὴν καρδίαν κραδίαν καὶ τὸ κράτος κάρτος. καλεῖται δὲ καὶ ἐναλλαγή καὶ ὑπέρθσεις.

- § 5. Μετάληψις δὲ ἐστὶ στοιχείων μετακίνησις ἐπ' ἀντί- 5
στοιχον ἄλλο, οἷον ἀπεδανός ἠπεδανός, αἰμοπόται
αἰμηπόται, *μέλαξ μάλαξ καὶ τὰ ὅμοια.
- § 6. Τμησις δὲ ἐστὶ συνθέτου λέξεως διάλυσις εἰς δύο
λέξεις, οἷον ἀκρόπολις πόλις ἄκρα, αἶγαρον ἄγριον
αἶγα. 10
- § 7. Τούτων δὲ τῶν πέντε παθῶν τὰ μὲν εἰς εἶδη τέμνε-
ται, ὅ τε πλεονασμὸς καὶ ἡ ἔνδεια, τὰ δὲ λοιπά εἰσιν
ἄτμητα.
- § 8. Τοῦ μὲν πλεονασμοῦ εἶδη εἰσὶν ἔννεα· πρόσθεσις,
ἀναδίπλωσις, ἑκτασις, ἐπέκτασις, διαίρεσις, παρῆν- 15
θεσις, διπλασιασμός, παρέμπτωσις, προσχηματισμός.
- § 9. Τῆς δὲ ἔνδειας εἶδη ἔννεα· ἀφαιρέσις, ἄρσις, συστολή,
συγκοπή, συναλοιφή, ἔλλειψις, παρέλλειψις, ἐκθλιψις,
ἀποκοπή.
- § 10. Ἀντίκειται δὲ πρόσθεσις μὲν ἀφαιρέσει, ἀναδίπλωσις 20

5 ἀντίστοιχον omissis, GV 1 οἷον — ὅταν LF¹F²M, οἷον GVlc, ὡς F² 2 τὸν προθμὸν πορθμὸν scripsi, τὸν πορθμὸν προθμὸν LF¹F²MB, καὶ πορθμὸν πορθμὸν F², om. cet. 3—4 καλεῖται — ὑπέρθσεις LF¹MB, κ. δὲ τὸ τοιοῦτον πάθος κ. ἐνάλλαξις καὶ ὅ. F², ὅπ' αὐτὴν δὲ ἐναλλαγή καὶ ὅ. F², κ. δὲ κ. ἐνάλλαξις καὶ ὅ. lc 4 Post ὑπέρθσεις p addit τῆ δὲ μεταθέσει χρῶνται οἱ Ἴωνες 5 στοιχείων L, στοιχείου cet. ἐπ' LMF¹F², ἐς cp, οὐκ ἐς vel εἰς F²GV, om. l 7 αἰμηπόται omnes praeter GV, qui ἡμοπόται praebent; cf. Apoll. Dysc. adv. 189, 10 Schneider μέλαξ μάλαξ καὶ τὰ ὅμοια GV, μάλαξ μέλαξ κ. τ. ὅ. F¹B, μάλαξ μέλαξ F², μέλλαξ μάλλαξ F², μαλάξ μέλαξ M, μελαίναξ μελάναξ καὶ ὅμοια Harleianus, om. L, inclusit c; cf. Et. M. 199, 2 μαλακός, καὶ τὸ ὀποιοριστινὸν μάλαξ. Et. Or. 33, 19 μαλακός καὶ παρώνυμον μάλαξ καὶ βλάξ. Exc. III § 20 8 λέξεως LG F¹F²MV, λόγον F²lp 9 αἰγάριον LF¹F²M, αἶγαρον F²Vlpc, cf. Jo. gr. 240^r, ἄγριον αἶγα LF¹VM, ἄγρα αἰγός F², αἶγα ἄγριον lpc 11 παθῶν] φωνῶν MB 14 πρόσθεσις omnes praeter LMB, in quibus est πρόθεσις 20 πρόσθεσις omnes praeter MV, in quibus

δὲ ἄρσει, ἕκτασις συστολῆ, ἐπέκτασις συγκοπῆ, διαί-
 ρεσις συναλοιφῆ, παρένθεσις ἔλλειψει, διπλασιασμός
 παρελλείψει, παρέμπτωσις ἐκθλίψει, προσχηματισμός
 ἀποκοπῆ.

- 5 § 11. Πρόσθεσις μὲν οὖν ἐστὶ προσθήκη στοιχείου κατ'
 ἀρχὴν ἢ συλλαβῆς, οἷον σταφίς ἀσταφίς καὶ ὄσταφίς,
 Σπληδών Ἀσπληδών, στάχυς ἄσταχυς, ὦρα ἐώρα, ἄμα
 θαμά, οὖρος θουῖρος, εἰλόπεδον θειλόπεδον [ὕρος
 θόρος], κιδνάς σκιδνάς, αἷμων δαίμων. Προστίθεται
 10 δὲ τὸ δίγαμμα παρά τε Ἰῶσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Δω-
 ριεῦσι καὶ Λάκωσι καὶ Βοιωτοῖς· οἷον ἄναξ Φάναξ,
 Ἐλένα Φελένα. προστιθέασι δὲ τοῖς ἀπὸ φωνηέντων
 ἀρχομένοις· ἄπαξ δὲ παρ' Ἀλκαίῳ τὸ ρῆξις Φρηξις
 εἴρηται.
- 15 § 12. Ἀναδίπλωσις ἐστὶ πρώτης καὶ δευτέρας συλλαβῆς

πρόθεσις, et LB, in quibus ἢ πρόθεσις est 2 ἔλλειψει omnes praeter
 F¹, in quo ἐλλείψει διπλ. παρελλ. om. GV 5 πρόσθεσις omnes
 praeter LMB, in quibus est πρόθεσις 6 συλλαβῆς] ἢ φωνήεντος
 συλλαβὴν ποιούσης F³ καὶ ὄσταφίς L, om. cet. Cf. Herod. II 172, 4.
 173, 22. Hesych. s. v. ἀσταφίς 6—7 Σπλ. Ἀσπλ.] Cf. Herod. II 168, 11.
 914, 21 7 ὦρα ἐώρα L, om. cet. 8 εἰλόπ. θειλόπ. LF¹F²F³MB
 et c ex Greg. Cor. (p. 454 Schaefer), cf. Herod. II 519, 32, ἰλόπεδον
 φυλόπεδον G, ἰλόπεδον φυλόπεδον V 9 κιδνάς σκιδνάς M, ut sit
 participium verbi σκιδνημι (κιδνημι); κιδνάς σκιδνάς B, κνιδάς σκνιδάς
 L (ut possis κνιπός σκνιπός conicere coll. Herod. II 750, 38. Et. M.
 718, 21), κνιδνάς σκνιδνάς F¹F², κεδνάς σκεδνάς GVF³ αἷμων δαίμων
 i. e. δαήμων, scripsi, cf. Et. M. 35, 25; F³ habet αἷμων θέμων, ceteri
 αἷμων μαίμων, l nihil profert praeter primum, tertium, quintum
 exemplum 10 τὸ δίγαμμα GVF¹lpc, καὶ τὸ δεῖγμα LB, καὶ τὸ δ'
 M, τὸ Γ F³, om. F² παρά τε Ἰ. κ. Α. GVF³lpc, παρ' Αἰολεῦσι L
 MF¹F²B 11—12 ἄναξ — Φελένα c, ἀναξ γγ. ἀναξελена γγ GV, ἄναξ
 φονάναξ, ἔλενα φουέλενα F¹F²MB, γονάναξ ἠλένα γονέλενα F³
 12 δὲ F¹ Ahrens I 30, 2, καὶ LGVMF², δὲ καὶ F³ 13 ρῆξις καὶ
 Φρηξις c, ρ. κ. ὄρηξις G, ρ. κ. ὄρηξις V, ξηρεῖς τούτου ξήρους F¹,
 ξήρεις τοῦ ξήρους F², ξ. φουξήρεις B, ρῆξις καὶ γουρηξις F³, l habet
 fol. 133^v ἄπαξ δὲ Ἀλκαῖος Φρηξις ἀντὶ ρῆξις εἶπεν, ὡς φησι Τρόφον
 ὁ γραμματικὸς. Cf. Meister I 104 Totum enuntiatum 11 οἷον — 14
 εἴρηται om. L 15 ἀναδίπλωσις] ἀναδιπλασιασμός GV, ἐπανα-
 δίπλωσις δὲ F² et Barocc. 115

διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντιστοίχων ἐπάλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ τε δημάτων καὶ μετοχῶν καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ παρὰ τε Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσιν· οἶον κάμωσι κεκάμωσι, λάχωσι λελάχωσι, τύχωσι τετύχωσι· καὶ ἐπὶ ὀνομάτων δέ, οἶον ἀτηρός ἀταρτηρός, 5 ἐδή ἐδωδή, ἔτυμον ἐτήτυμον.

§ 13. Ἐκτασις δὲ ἐστίν, ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῆ ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν μετασταθῆ, οἶον κᾶλός κᾶλός, Ἀπόλλων Ἀπόλλων, τιθέμενος τιθήμενος, δότης δώτης, Κόρα Κώρα 10 (Theocr. 6, 36), Τυνδάρεος Τυνδάρεως, μήστορα μήστορα, Διόνυσος Διώνυσος.

§ 14. Ἐπέκτασις δὲ ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον ὁμότονος, ὅταν μὴ γενικὸν παρατήρημα κωλύη, οἶον εὔτειχον εὔτείχεον, Τρωσί Τρώε(ς)σι, μουσῶν 15 μουσάων, γενή γενεή, ἀδελφός ἀδελφεός, σωρός σωρεός, [αἰχμὴ αἰχμέη, δορὴ δορέη] ξείνια ξεινήια, πολέμια πολεμήια, ἀλγεινοὶ ἀλεγεινοὶ.

1 ἐπάλληλος LF¹F²F³lpc, ἐπ' ἀλλήλας G, ἐπ' ἀλλήλαις V
2 γίνεται — 3 πλεονάζει δὲ om. F² 2 ἐπὶ τε δημάτων GVc, ἐπὶ
δημάτων MF¹F², ἐπιρρημάτων L 4—5 τυχ. τετ. om. F²F³ 5 καὶ —
οἶον] haec in L sunt, cf. Et. M. 56, 13. 55, 31. 387, 4; κανοποιός κανο-
νοποιός GV, καν. κληροποιός F³, καὶ ὁποῖος κᾶν ἤ F¹B, ὁποῖος
καὶ ὁποῖος ἂν ἤ M, om. F² et c, coll. 1p et Greg. Cor. 461 Schaefer
6 ἐδή ἐδ. LF¹F²F³M, ἔδω ἐδωδή GV, om. c coll. 1p 8—9 αὐτῶν
μετασταθῆ L, αὐτὰ μετασταθῆ F², αὐτῶν μεταστῆ F³, ἐκταθῆ GV F¹c
9 κᾶλός κᾶλός L, κᾶλός κᾶλός c, καλοῦ καλός GV, κᾶλός καλός L,
καλός κηλός p, om. B Ἄπ. Ἄπ. L, om. B, Ἀπόλλων Ἀπολλων cet.
10 τιθέμ. τιθήμ. LF¹F²F³MB, τεθημένη τεθημένος GV haec omnia
9 Ἄπ. — 11 μήστορα uncinis inclusit c 10 κόρα κόρα LF¹F²F³V
MB, κόρα κῶρα G, κόρη κῶρη c 11 Τυνδ. Τυνδ. uncinis inclusit c
12 Διόν. Διών. L, om. cet. 13 συλλαβῆς] μονοσύλλαβος V 14 ὁμό-
τονος LV, ὁμοτόνον GF¹F²c, ὁμοτόνως F³M 15 εὔτειχ. εὔτ. LMB,
cf. Apoll. Dysc. synt. 187, 11, pron. 31, 15 Schneider, Herod. II 450, 9,
εὔτυχον εὔτύχεον F¹F²F³GVc Τρωσί — μουσάων L, om. cet. 16
γενή γενεή LMB, γενή γενεή GF¹, γενή γενεή F³ et c in annot., qui
uncinis inclusit et coniecit κενός κενεός col. Greg. Cor. 460 Schaefer.
Cf. Et. M. p. 225, 22 σωρός — 17 δορέη incl. c 17 αἰχμέη L, αἰχμέη

- § 15. Διαίρεσις δέ ἐστι συλλαβῆς μακρᾶς ἀνάλυσις ἢ διάστασις εἰς δύο συλλαβάς. τὸ δὲ πάθος Ἰωνικόν ἐστι καὶ Θετταλικόν, τὸ δὲ πλεόν Ἰωνικόν ἐστίν, οἷον κῶλον κίλον, οἰωνῶν οἰωνῶν, παῖς πάις, Διομήδους Διομήδεος, βέλους βέλεος, (εἰ μὴ ἀνάπαλιν τὸ μὲν Διομήδους καὶ βέλους συνήρηται, τὸ δὲ Διομήδεος καὶ βέλεος ὀλοκληρότατά εἰσιν, ἐπεὶ αἱ εἰς οὖς λήγουσαι γενικαὶ ἀπὸ περιττοσυλλάβων συναίρουνται) καὶ πάλιν πυλῶν πυλέων.
- 10 § 16. Παρένθεσις δέ ἐστι προσθήκη φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν, οἷον πνέοντος πνειόντος, πλεόντος πλειόντος, ἔο εἶο, ἐμέο ἐμείο, σέο σεῖο, ἔαται εἶαται, κενός κεινός, ξένος ξεῖνος, ἔνατος εἵνατος, ἐνάλιος εἵναλιος, ἐληλυθώς εἵληλ(ο)υθώς. Τὸ δὲ πάθος Ἰώνων.
- 15 § 17. Διπλασιασμός δέ ἐστι τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ τὸ μέσον οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν, οἷον ὅτι

F³, ἀλχηαῖή M, ἀλχημεή GVF¹Fc δόρη δορέη LF¹, δωρή δωρεά GVc, δόρν δορέύ MB, δώρην δωρεήν F³ ξειν. ξειν. L, om. cet. 18 ἄλγ. ἄλεγ. uncinis incl. c

2 συλλαβάς L, in quo supra scr. ead. man. γρα^ι λέξεις, λέξεις cet. incl. c 2 Ἰων. — 3 ἐστίν L, ἐστὶ παρὰ τε Ἰωσι καὶ Θετταλοῖς· τὸ δὲ πλεόν Αἰολικόν GVMF¹F²F³ et B, qui tamen pro Θεττ. habet μετάλλοις, haec τὸ δὲ — Αἰολ. inclusit c 4 κῶλον] cf. Ahrens I 106, 4. 221, 5. Meister I 96, 1 Διομήδους] διομήδης L 5 βέλους LVF¹F³, βέλος GF²c 6 συνήρηται LF³VMB, συνήρηται GF¹F²c 7 ὄλ. εἰσιν] ὀλοκληρότατόν τε καὶ ἀπαθές ἐστι F³, ὀλόκληρόν ἐστὶ M ὄς L, ὄς cet. 8 ἀπὸ — συναίρ. L, καὶ περιττοσυλλαβοῦσι GF¹F²F³ BVc, καὶ περιττοσυλλαβοῦσαι M 9 πυλῶν πυλέων LF¹F²MB, παλῶν παλαιῶν Gc, παλαιῶν παλῶν V, haec 4 παῖς — 9 παλαιῶν inclusit c, 4 οἰων. — 9 παλαιῶν om. F² 10 pro παρένθ. in p est παρέμπτωσις 11 οὐ om. V πνε. πνει. L, πνέοντες πνειόντες GF³Vc, πλεόντος πλειόντος MF¹F², om. B 12 ἔο εἶο L, om. cet. σέο σεῖο L, om. cet. 13 ἔαται εἶαται L, ἔαται εἶαται GVc, ἔαται εἶαται F¹F²B, om. F² κενός — ξεῖνος L, κενή κεινή GVMF¹F³c, om. F² ἔνατος L, ἔνατος cet. 14 ἐναλ. εἵναλ. LB, om. cet. post εἵνατος add. μόνος μοῦνος F², qui om. ἐλ. εἴλ. 16 pro Διπλ. F³ habet παρέμπτωσις 17—1 p. 9 ὅτι ὅτι LF¹F²F³Mlc, ὅτι GV

ὅτι, ὅπως ὅπως, ὁπότε ὁπότε, ἐρύσασθαι ἐρύσσα
σθαι, ἄδην ἄδδην, μέσον μέσσον, ἔδεισεν ἔδδεισεν,
ἔνεπε ἔννεπε, τόσον τόσσον. Τὸ δὲ πάθος Ἰάνων
καὶ Αἰολέων.

- § 18. Παρέμπτωσις δέ ἐστι προσθήκη συμφώνου κατὰ τὸ ⁵
μέσον οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβῆν, οἷον ἀλκῶν ἀλ-
κιδῶν, λεγόμεθα λεγόμεσθα, φερέβιος φερέβιος,
πόλις πτόλις, Πολεμαῖος Πτολεμαῖος.
- § 19. Προσχηματισμὸς δέ ἐστι προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ
τέλος· ἐστὶ δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος, οἷον ¹⁰
πολέμοις πολέμοισι, τοῖς τοῖσι, φίλοις φίλοισι, ὕνεια
ὄνειατα, πρόσωπα προσώπατα, ἐγὼ ἐγώνη, τύ τύνη,
ῆς ῆσθα.
- § 20. Ἀφαίρεσις ἐστὶ κατ' ἀρχὴν ἀποβολὴ στοιχείου ἢ συλ-
λαβῆς (τὸ δὲ πάθος τῶν Ἰάνων), οἷον ἑορτή ὄρτή, ¹⁵
ἔτυπτον τύπτον, γαῖα αἶα, πτισάνη *τισάνη, τελῶς

1 ὅπως — ὁπότε L, om. cet. ἐρύσασθαι ἐρύσσασθαι F¹F²c,
ἐρύσσασθαι ἐρύσσασθαι LMB, ἐρύσσασθαι GV 2 ἔδ. ἔδδ. L, om. cet.
3 post τόσσον M add. ὅσον ὅσον pro his ἔνεπε — 4 Αἰολέων F³
male affert exempla, quae ad παρέμπτωσιν pertinent, totumque arti-
culum sequentem omittit. F² pro his 2 μέσον — 4 Αἰολέων nihil
praebet praeter ὅτι ὅτι, μέσον μέσσον 4 καὶ Αἰολέων L, om. cet.
Memorabilis haec est L codicis scriptura, quippe quae et discrepet a
praeceptis ceterorum grammaticorum et rem veram memoriae prodat.
Cf. Meister I 136 (v. s. p. 4) 6 ἀλκ. ἀλκ. scripsi col. Herod. II 285, 13,
ἀλκῶν ἀλκιδῶν LF¹F²MB, ἀλκῶν ἀλκιδῶν GV F³c 8 Πολ. Πτολ.]
πόλεμος πτόλεμος c 9 Προσχ.] προσσχ. V 10 οἷον LF¹F², οἷον
λόγοις λόγοισι GV F³, οἷον λόγοις λόγοισι lc 10—11 in L ead. m.
supra πολέμοισι scr. ἰωνιόν, 10 supra ὄν. ὄν.: ἀτικίον supra ἐγὼ
ἐγώνη: δωριόν 11 ὄνεια vel ὄνεια libri omnes 13 post ῆσθα
in L titulus ead. m. rubr. scr. περὶ τῶν τῆς ἐνδείας εἰδῶν, pro his in
GF¹F³c est λεκτέον δὲ περὶ τῆς ἐνδείας, in F² τὰ δ' ἐναντία τούτων
τῆς ἐνδείας, in M περὶ ἐνδείας 14 Ἀφ. — συλλαβῆς LF¹GVc, Ἐνδειά
ἐστὶν ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν ἧγουν ἀποβολὴ στοιχείου F³, ἢ κατ' ἀρχὴν
ἀποβολὴ στ. ἢ στ. ἀφαίρεσις F², ἀφαίρεσις δὲ ἐστὶ κατ' ἀ. στ. ἢ στ.
M, ἔνδειά ἐστὶν ἀ. ν. ἀ. στ. l 15 τὸ δὲ π. τ. Ἰ.] om. Gc ἔτ. τ. L,
om. cet. 16 πτ. τ. L, φθισάνη θισάνη GF¹F³, φθισάνηθι σάνη V,
φθιτάνη θητάνη M, φθησάνη θησάνη B, inclusit c τελῶς λέως
LG VF¹F³VM, om. cet. uncinis inclusit c, non recte: cf. Apoll. Dysc.

λέως, τέως ἕως, ἐκεῖνος κείνος, ἐχθές χθές, καὶ τὰ ὅμοια.

- § 21. Ἄρσις δέ ἐστιν ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδεδιπλω-
 μένης συλλαβῆς, οἷον βεβλήσθαι βλήσθαι, δεδέχθαι
 5 δέχθαι, βεβλημένος βλήμενος, δεδεγμένος δέγμενος·
 εἰ μὴ ἀνάπαλιν τὸ βλήμενος καὶ δέγμενός εἰσιν
 Αἰολικὰ συγκοπέντα κατὰ τὸ μέσον.
- § 22. Συστολὴ δέ ἐστιν ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συ-
 στέλληται ἢ τὰ μακρὰ εἰς τὰ βραχέα ἀντίστοιχα
 10 αὐτῶν μετασταθῆ, οἷον ἡμῖν ἀμῖν, ὕμῖν ὕμῖν, ἀργῆτα
 ἀργέτα, ξηρόν ξερόν, καὶ ἕτερα ὅμοια· φησίζωος φη-
 σίζωος.
- § 23. Συγκοπὴ δέ ἐστιν ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον·
 ἀνατρέχει δὲ ὁ ὀξύς τόνος, οἷον ἀλλόμενος ἄλμενος,
 καὶ αὐτός ἐστιν ὁ συγκοπτόμενος· μὴ συγκοπτόμενος
 15 δὲ ἀνατρέχει καὶ ἐφ' ἕτερον λόγον. Αἰολέων δὲ τὸ
 πάθος, οἷον κακόμορος κάμμορος, δασύςκιος δάσιος,

pron. p. 58, 12 Schneider, Et. M. 560, 31 (Herod. II 190), Phot. s. v. λεωκόρητος, Hesych. s. v. λείως, GHermann ad Soph. Ant. 1261, ThBergk ad Archil. fr. 112 (Iyr. gr. II³ p. 714)

1 τέως ἕως, ἐχθ. χ. L, om. cet. 3 ἀναδεδ. L, ἀναδιπλουμένης
 GVMF¹F²F³c 4 δεδέχθαι δ. LF¹F²F³M, om. GVc 5 βεβλη-
 μένος β. δεδεγμένος δ. LF¹F³MB, βεβλημένος β. GV²F², inclusit c
 6 εἰ μὴ — 7 μέσον L, eadem in F¹F²MB, sed om. συγκ. κατὰ τὸ μ.,
 et in F³, in quo tamen pro αἰολικὰ est ἐντελῆ, τὸ δὲ πάθος ἐστὶν
 αἰολικόν GVc 9 εἰς] ἢ V 10 μετασταθῆ LM, μεταστῆ cet. ἡμῖν
 ἀμῖν L, cf. Apoll. Dysc. pron. 96, 23 Schneider, ὕμῖν ὕμέν supr. scr.
 ead. m. in L, id ipsum in B, ὕμῖν ὕμῖν Gc, ὕμῖν ὕμεν VF¹F²F³
 10—11 ἀργ. — φησίζωος L, φησίζωος φ., ἀργ. ἀργ., ξηρ. ξερ., καὶ τὰ
 ὅμοια GVF¹F³c et MB, qui om. καὶ τὰ ὀ. 14 ἀνατρέχει δὲ ὁ
 ὀξύς τόνος F¹F³ et L, in quo supr. scr. ead. m. ὀξύτονος, hoc ipsum
 ὀξύτονος est in MB, ἀ. δὲ ὁ ὀξύς GVc, συντρέχουσα τῷ προτέρῳ
 τόνῳ F² 15 αὐτός ἐστὶν LF¹MB, οὗτος cet. 16 ἕτερον λόγον LF¹
 F²MB, ἕτερον cet.; totum hoc enuntiatum 14 ἀνατρέχει — 16 λόγον
 uncinis inclusit c, cum voces καὶ οὗτος corrigere tentans sibi non
 satisfaceret 17 καινομ. GF¹F³Vc, κατάμορος et ead. m. supra scr.
 γρ. κο L, κατάμορος M et F², in quo pro his δασύςκιος — 4 p. 11
 τὸ τ̄ διὰ τὴν ἀφανίαν

- κακοδαιμονέστερος καδδαιμονέστερος, ὡς παρ' Ἐπιχάρμῳ (ed. Lorenz p. 238), καταβαλὼν καββαλῶν. τὸ δὲ κάτθανεν ἀπὸ τοῦ κατθέτανεν (διὰ τὸ κακοφωρον δὲ οὐκ ἤλλακται τὸ τ), καὶ τὸ καπ φάλαρα (Π 106) ἀντὶ τοῦ κατὰ φάλαρα. δυνάμει γὰρ ταῦτα 5 ἤλλακται· εἰς γὰρ τὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν ψιλὰ ἤλλακται.
- § 24. Συναλοιφή δέ ἐστι δυοῖν συλλαβῶν κατὰ φωνήεντα ἔνωσις κατὰ μεταβολὰς τόνων. γίνεται δὲ κατὰ τρόπους ἑπτὰ· ἀπλοῦς μὲν τρεῖς, κατ' ἔκθλιψιν, κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. κατ' ἔκθλιψιν, οἷον ἐπὶ ἐμέ ἐπ' ἐμέ, οὐχὶ 10 οὕτως οὐχ οὕτως. κατὰ κρᾶσιν δέ, ὡς τὰμά ἀντὶ τοῦ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρεσιν δέ, πάις παῖς, Νηρηίδες ἀντὶ τοῦ Νηρηίδες. Συνθέτους δὲ ἐκ τούτων τέσσαρας· κατ' ἔκθλιψιν καὶ συναίρεσιν, οἷον ἐγῶμαι ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι, ἐγῶδα ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶδα. κατὰ κρᾶσιν 15

1 κακοδ. et supra κακο scr. ead. m. γρ. τα L κακοδ. — Ἐπιχάρμῳ LF³, κακοδαιμονέστερος ὡς παρ' Ἐπιχάρμῳ M, κακοδ. κακδ. ὡς π. Ἐ. F¹, ὡς παρ' Ἐπιχάρμῳ τὸ κατθεῖναι ἀντὶ τοῦ καταθεῖναι Gc, ὡς π. Ἐ. τὸ κτθάναι ἀντὶ τοῦ καταθέναι V, om. B lacuna relicta 2 καταβαλὼν καββαλῶν L, om. cet. 6 εἰς—ἤλλακται L F¹F³M, καὶ τὸ κακοδαιμονώτατος κακοδαιμονέστατος cet. 5—6 δυνάμει—κακοδαιμονέστατος inclusit c 7 κατὰ φ.] cf. Exc. II § 20. Exc. III § 11; κατὰ φωνήεντος GVc, φωνήεντα F¹MB, φωνήέντων LF³ 9 post συναίρεσιν Gc inserunt: συνθέτους δὲ ἐκ τούτων τέσσαρας· κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν, κατὰ θλίψιν καὶ συναίρεσιν, κατὰ κρᾶσιν (hic desinit V) καὶ συναίρεσιν, κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. In V folium intercidit, ut reliqua huius libelli pars desideretur 10 οὐχὶ—11 οὕτως L, om. cet. 12 post ἐμά L inserit ἐποίησας ἐποίησω πάις π. L, om. cet. 12—13 Νηρηίδες ἀντὶ τοῦ Νηρηίδες c, Νηρηεῖδες Νηρηεῖδες LF¹M, Νηρηίδες ἀντὶ τοῦ Νηρηίδες G, Νηρηῆδες ἀντὶ Νηρηίδες F³ 13 Συνθ.—14 ὀπόλοισι] M praebet haec: συνθέτους δὲ ἐκ τούτων τῶν τεσσάρων· κατὰ θλίψιν κρᾶσιν· κατὰ θλίψιν συναίρεσιν· κατὰ κρᾶσιν συναίρεσιν· κατὰ θλίψιν κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλίψιν κρᾶσιν· κἀγὼ ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγὼ. κατὰ θλίψιν συναίρεσιν· ἐμοῦποδύνη ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ ὑποδύνη. κατὰ κρᾶσιν συναίρεσιν· ὀπόλος ἀντὶ τοῦ ὀ αἰπόλος. κατὰ θλίψιν κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν· ἐν ταῖδιοπίᾳ ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ αἰθιοπίᾳ 13 συνθ.—τέσσαρας h. l. om. Gc, F¹ h. l. inserit, quae Gc l. 9 ponunt 14 ἐγῶμαι—15 οἶδα Gc, ἐμοῦποδύνη ἀντὶ τοῦ ἐμοῖ ὑποδύνη L, fere eadem F¹F², om. F³

καὶ συναίρεσιν, οἷον ῥόλος ἀντὶ τοῦ δ αἰπόλος.
κατ' ἐκθλιψιν καὶ κρᾶσιν, οἷον κἀγὼ ἀντὶ τοῦ καὶ
ἐγὼ. κατ' ἐκθλιψιν, κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, οἷον καὶ
εἶτα κᾶτα, οἱ αἰπόλοι ῥόλοι.

- 5 § 25. Ἐλλειψις δὲ ἐστὶν ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον
οὐ ποιοῦντος συλλαβήν, οἷον ἀμνίον ἀντὶ τοῦ αἰμνίου
(σημαίνει δὲ τὸ αἷμα δεχόμενον ἀγγεῖον), εἰταῖρος
ἔταρος, ἀμύξαι ἀντὶ τοῦ αἰμύξαι, γεραόν ἀντὶ τοῦ
γεραιόν.
- 10 § 26. Παρέλλειψις δὲ ἐστὶν, ὅταν ἐν τι τῶν διπλασιαζομέ-
νων συμφώνων παραλείπεται, ὡς παρ' Ἀλκαίῳ τὸ
κάλιον ἀντὶ τοῦ κάλλιον (cf. p. 20, 23, An. Par. III
278, 9, Bergk poet. lyr. III³ p. 961, 134).
- § 27. Ἐκθλιψις δὲ ἐστὶν ἀποβολὴ συμφώνου κατὰ τὸ μέσον,
ὡς τὸ σκῆπτρον σκῆπτρον παρ' Αἰολεῦσιν.
- 15 § 28. Ἀποκοπὴ δὲ ἐστὶ μιᾶς συλλαβῆς ἔνδεια κατὰ τὸ
τέλος, (Λωριέων δὲ τὸ πάθος,) οἷον δῶμα δῶ, κρῖνον
κρῖ, κνκεῶνα κνκεῶ, κίνδυνος κίνδυν. τὸ δὲ παρ'
Ἡσιόδῳ (Theog. 933)

1 ῥόλος cF¹F², ὀπόλος F³, ὠ' πόλος L, ὀπολός G 2 οἷον — 4 ῥόλοι
L, in quo tamen est ῥ' πόλοι, οἷον οἱ αἰπόλοι ῥόλοι F¹, ὡς τὸ κᾶτα
(etiam in L κᾶτα) καὶ ῥόλοι F², cf. Et. M. 822, ἐν ταῖθιοπιᾷ ἀντὶ τοῦ
ἐν τῇ Αἰθιοπιᾷ F³Gc 6 αἰμνίον L, αἰμνίον GF¹F³ 7 σημαίνει —
ἀγγεῖον L, om. cet. 7—8 ἐτ. ἐτ. L, om. cet. 8 ἀμ. ἀ. τ. αἰ. GF³c,
cf. Lob. Rhem. 248, ἀμοῖραι — μοῖραι LF¹, ἀμνραιάν — αἰμύραι M,
ἀμύραι — αἰμύραι B γερ. — 9 γερ. LF¹F³B, γεραῶν — γεραιῶν Gc,
γεραιόν γηραόν F², qui post γηραόν add. οὐ ποιοῦντος συλλαβήν,
γεραιόν ἀντὶ τοῦ γεραιόν M. Cf. Et. M. p. 84, 40. Eust. II. p. 28, 33
10 ἐν τι] ἐν τινι L 12 Cf. Meister I 147; post κάλλιον L addit:
καὶ κάλλος κάλος· ἔστι δὲ τὸ πάθος ἰόντων, M: τὸ θᾶττον ἀντὶ τοῦ
θᾶττον, F³: ὄφελος ὄφελος, θᾶττον θᾶτον 14 post συμφ. F² add.
τοῦ τυχόντος, F³ ἐνός κατὰ τὸ μέσον] ἐντός τῆς πρώτης καὶ τελευ-
ταίας συλλαβῆς οὐ ποιοῦντος συλλαβήν F³ 15 σκῆπτρον in omnibus
libris, σκᾶπτρον Meister I 150 16 ἔνδεια L, ἀποβολὴ cet. 17 post
τέλος add. ἡνωμένη L Δ. δὲ τ. π. LGF¹Mc, τὸ δὲ π. ἀτικῶν κ.
δ. F², om. F³ κρῖνον κρῖ L, om. cet., cf. Herod. II 538, 19
18 κίνδυν LF²MBc, κίνδους G, κίνδυν F³, om. F¹ cf. Et. M. 514, 42,
Herod. I 18, 16. Lobeck Parall. p. 170

Ναίει χρύσεια δῶ

ἀντὶ τοῦ δάματα οὐ δύο συλλαβῶν ἔστιν ἔνδεια,
ἀλλὰ μιᾶς· φθάσαν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐνικοῦ ἀποκοπῆναι
οὐκέτι ἐκλίθη.

II.

Ἔτερα πάθη λέξεων.

5

- § 1. Πάθη δὲ λέξεως τὰ μὲν ἀπὸ πλεονασμοῦ συμβαίνει,
οὔ̄ εἶδη ἐννέα· πρό(σ)θεις, ἀναδίπλωσις, ἔκτασις,
ἐπέκτασις, διαίρεσις, παρένθεις, διπλασιασμός, παρ-
έμπτωσις, προσχηματισμός· τὰ δὲ ἀπὸ ἐνδείας, ἧς
εἶδη, ἀντικείμενα τοῦ πλεονασμοῦ· ἀφαίρεσις, ἄρσις,¹⁰
συστολή, συγκοπή, συναίρεσις, ἔλλειψις, παρελλειψις,
ἐκθλιψις, ἀποκοπή.
- § 2. Ἔστι τοίνυν πρό(σ)θεις προσθήκη κατ' ἀρχὴν συλλα-
βῆς ἢ στοιχείου· συλλαβῆς μὲν, οἷον σταφίς ἀσταφίς·
στοιχείου <δέ>, οἷον ἄμμος ψάμμος, καὶ τὰ τοιαῦτα.¹⁵
- § 3. Ἀφαίρεσις δὲ ἀποβολή κατ' ἀρχὴν συλλαβῆς ἢ στοι-
χείου, οἷον ἐκεῖνος κεῖνος, πύσανη *τισάνη.
- § 4. Ἀναδίπλωσις ἔστι πρώτης συλλαβῆς διὰ τῶν αὐτῶν
συμφώνων συλλαβὴν ποιούντων ἐπάλληλος ἐκφορά,
οἷον κλύθι κέκλυθι.²⁰

1 *Ναίει* Hes., καὶ GF^{1c}, νέα L, νέα BM, om. F²

In G sequitur opusculum, quod Blomfield in Mus. Cantab. vol. I edidit: Πῶς δεῖ ἡμᾶς ταῖς συντάξεσι χρῆσθαι, deinde ea de tropis scriptio, quae et in Mus. Cantab. vol. I ex hoc codice (inscr. Τρόφωνος περὶ τρόπων) et in Mus. crit. Vratisl. I e codice Redigerano (sine titulo) edita est. Eadem in F² et in Harleiano 5656 sequi videtur. In F¹ subicitur tractatus Ἰωάννου τοῦ Χάρκωνος περὶ ἐγγλυνομένων, in F³ τοῦ κυρίου Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου περὶ τῶν αὐτῶν (i. e. παθῶν), ἀκριβέστερον (convenit sine dubio cum eo, quem Schaefer e cod. Parisino edidit Gr. Cor. p. 675—681, v. Bast. p. 908), in M et in Barocc. 76 fol. 247^r excerptum quod inscribitur Ἔτερα πάθη λέξεων; idem legitur in B et in Add. (Mus. Brit.) 10060, sed sic inscribitur: τοῦ θείου Ἀπολλωνίου περὶ παθῶν τῶν λέξεων. Id ipsum excerptum ex B et M editum subiungimus.

15 ἄμμος ψάμμος] Et. M. 817, 40 (Herod. II 177, 12) 17 πτισ.
τισ.] φθισάνη θισ. BM, vid. Exc. I § 20

- § 5. Ἄρσις δὲ ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλουμένης συλλαβῆς, οἷον δεδεγμένος δέγμενος.
- § 6. Ἐκτασις δὲ ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῆ, ὡς Ἄρες Ἄρες, ἢ ὄντα φύσει βραχέα εἰς τὰ φύσει μακρὰ ἀντίστοιχα μεταστῆ, οἷον φυσίζοος φυσίζωος.
- 5 § 7. Συστολὴ δὲ ἢ τὰ ἀντικείμενα ποιούσα· ἢ τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συστέλλουσα, ἢ τὰ φύσει μακρὰ εἰς τὰ φύσει βραχέα μεταβάλλουσα, ὡς τὸ ξηρόν ξερόν.
- § 8. Ἐπέκτασις δὲ ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς ἢ φωνήεντος ποιούντος συλλαβῆν· καὶ συλλαβῆς μὲν, ὡς ἔτυμον ἐτήτυμον· φωνήεντος δέ, ὡς γέννα γέεννα.
- 10 § 9. Συγκοπὴ δὲ ἀποβολὴ συλλαβῆς ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, ἢ φωνήεντος ποιούντος συλλαβῆν· καὶ συλλαβῆς μὲν, ὡς δμόπατρος ὄπατρος· φωνήεντος δέ, ὡς πατέρος πατρός.
- 15 § 10. Διαίρεσις δὲ συλλαβῆς δίφθογγον ἐχούσης ἀνάλυσις ἢ διάλυσις εἰς δύο συλλαβάς, ὡς παῖς παῖς.
- § 11. Συναίρεσις δὲ ἢ τὸ ὑναντίον ποιούσα τῇ διαιρέσει, οἷον Δημοσθένει Δημοσθένει.
- 20 § 12. Παρένθεσις δὲ ἐστὶ προσθήκη φωνήεντος ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς οὐ ποιούντος συλλαβῆν, εἰ ἔλλειψοι, οἷον μόνος μῦνος, ὀδός οὐδός.
- [Omissa est ἔλλειψις].
- 25 § 13. Διπλασιασμός ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, οἷον ἔδδισεν ἔδδισεν.
- § 14. Παρέλλειψις δὲ ἐνὸς τῶν αὐτῶν συμφώνων ἐκβολὴ ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, οἷον
- 30 κάλλιον κάλιον.

7 μακρὰ εἰς B, μακρὰ ἢ M 10 φωνήεντος ποιούντος B, φωνήεντα ποιούντα M 11 ἐτ. ἐτήτ. exemplum τῆς ἀναδιπλώσεως, vid. Exc. I § 12 14 συλλαβῆς ἢ—15 συλλαβῆς μὲν B', om. M 19 τῇ διαιρέσει—20 Δημοσθένει B, om. M 23 εἰ ἔλλ. B, ἔλλειψει M μόνος—οὐδός (sic) B, εἰ ἀθήνας εἰσθήνας (i. e. ἐς Ἀθήνας εἰς Ἀθήνας) M

- § 15. Παρέμπτωσις δὲ προσθήκη ἐνὸς συμφώνου κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν, οἷον πόλις πτόλις, φερέβιος φερέσβιος.
- § 16. Ἐκθλιψις ἢ θλίψις ἐστὶν ἀποβολὴ συμφώνου κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν, οἷον σκῆπτρον σκῆπτον, ⁵ σκηπτροῦχος σκηπτοῦχος.
- § 17. Προσχηματισμός ἐστι προσθήκη μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος, οἷον ὄνειρος ὄνειρατος.
- § 18. Ἀποκοπὴ δὲ ἀφαίρεσις μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος, δάκρυον δάκρυ, σκέπασμα σκέπα, δῶμα δῶ. ¹⁰
- § 19. Καὶ αὗται μὲν αἱ ἐννέα συζυγίαι τοῦ πλεονασμοῦ καὶ τῆς ἐνδείας, αἵτινες ὑπὸ τὸ ποσὸν ἀνάγονται. αἱ δὲ ὑπὸ τὸ ποιόν, αὗται· συναλοιφή, μετάθεσις, μετάληψις, <τμησίς>, μετασχηματισμός, ἀντίθεσις, μετατύπωσις, παραλλαγή καὶ συναλλαγή. ¹⁵
- § 20. Συναλοιφή ἐστὶ δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντα ἔνωσις. γινεται δὲ κατὰ ἑπτὰ τρόπους. ἄπλοῦς μὲν τρεῖς· κατὰ ἐκθλιψιν, κατὰ κρᾶσιν, κατὰ συναίρεσιν. συνθέτους δὲ τέσσαρας· κατὰ ἐκθλιψιν καὶ κρᾶσιν, κατὰ ἐκθλιψιν καὶ συναίρεσιν, κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ²⁰ κατὰ ἐκθλιψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν.
- § 22. Κατὰ ἐκθλιψιν μὲν, οἷον ἐπὶ ἐμέ' ἐπ' ἐμέ' καὶ ὅταν ἐκθλιβομένον φωνήεντος βραχέος συνεκθλίβηται ὁ χρόνος αὐτοῦ.
- § 23. Κρᾶσις δέ, οἷον τὰ ἐμά τὰμά, καὶ ὅταν φωνήεντος ²⁵ φθειρομένου βραχέος ὁ χρόνος αὐτοῦ τῷ γειτονοῦντι βραχεῖ φωνήεντι προσελθὼν ἐκτείνῃ αὐτό.
- § 24. Συναίρεσις δέ, οἷον Νηρηίδα Νηρηῖδα· καὶ ὅταν τὸ

1 συμφώνου — 2 οὐ B, om. M, qui haec male 7 post συλλαβῆς addit 3 φερ. φερ. B, om. M 4 ἢ θλίψις M, om. B 5 οὐ — συλλαβήν B, om. M σκῆπτον σκηπτρον M, om. B 6 σκηπτοῦχος σκηπτροῦχος BM 10 σκέπασμα — δῶ B, om. M 13 μετάθεσις B, om. M post μετάλ. add. ἐναλλαγή M, om. B 14 τμησίς om. BM 14—15 μετατύπωσις] μετάπτωσις B, om. M 15 παραλλαγή καὶ συναλλαγή B, om. M 18 κατὰ ἐκθλ. — 21 συναίρεσιν B, καὶ ἐκθλιψιν καὶ συναίρεσιν M 27 βραχεῖ B, om. M

μὲν πλήρες τῆς γραφῆς φυλάττηται καὶ ἡ δύναμις, ἐνδεῖ δὲ μᾶλλον ἢ τῶν συλλαβῶν ποσότης. τοῦτο γίνεται ἐπὶ μόνου τοῦ *ι*, ὃ καὶ προσγράφεται μὴ ἐκφωνούμενον.

- 5 § 25. Κατὰ ἐκθλιψιν καὶ κρᾶσιν, οἷον καὶ ἐγὼ κἀγὼ· τέθλιπται γὰρ τὸ *ι*, κέκραται δὲ ὁ τοῦ *α* καὶ *ε* χρόνος εἰς *α* μακρόν.
- § 26. Κατὰ ἐκθλιψιν καὶ συναίρεσιν, οἷον <ἐγὼ> οἶδα ἐγῶδα· τέθλιπται μὲν τὸ *ο*, συνήρηται δὲ τὸ *ω*, προσγράφεντος καὶ τοῦ *ι*.
- 10 § 27. Κρᾶσις δὲ καὶ συναίρεσις ἐστίν, οἷον τὸ οἰκίδιον τῶκίδιον· κινῶνται γὰρ τὰ δύο *ο* εἰς *ω* μέγα Ἀττικῶς. εἶτα συναιρεῖται τὸ *ω* μέγα μετὰ τοῦ *ι* εἰς τὴν *ω* δίφθογγον καταχρηστικῶς.
- 15 § 28. <Κατ'> ἐκθλιψιν δὲ καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, οἷον οἱ αἰπόλοι φπόλοι· τέθλιπται μὲν τὸ *ι* τῆς διφθόγγου, κέκραται δὲ τὸ *α* καὶ *ο* εἰς *ω* μέγα, συνήρηται δὲ τὸ *ω* καὶ *ι*.
- § 29. Μετάθεσις ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως εἰς ἑτέραν τάξιν, οἷον καρδία κραδία, δαρτά δαρτά· καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ ἐναλλαγὴ καὶ ὑπέρθεσις. Συνέπεται δὲ τῇ μεταθέσει μετάληψις καὶ τμησις.
- 20 § 30. Μετάληψις δὲ ἐστὶ τροπὴ συμφώνου εἰς σύμφωνον ἢ φωνήεντος εἰς φωνήεν, οἷον βλήχων γλήχων, ἀλιθμός ἀριθμός, ἀπεδανός ἠπεδανός, *μέλαξ μάλαξ ἀργαλέον *ἀργαλέον.
- 25

11 Κρᾶσις — 14 καταχρ. B, om. M 19 Μετάθεσις — 11, p. 17 ἀμέρα] pro his quae in B sunt M praebet: *Συναλοιφή ἑτέρα, οἷον τὸ ἔλαιον τοῦλαιον. Μετάθεσις κάρτος κράτος. Μετάληψις, οἷον ἀπεδανός ἠπεδανός. Μετασηματισμός, οἷον παρθένος παρθενικός. Μετάπτωσις, οἷον ἐξ Ἰλίου Ἰλιόθεν. Ἀντίθεσις, οἷον Διονύσιος Διώνυσος. 24 βλ. γλ.] cf. Herod. II 482, 23. Greg. Cor. p. 40 Schaefer ἀλιθμός] Etymologia ab Apollonio Dysc. excogitata, cf. Ep. Cram. I 342, 26 (Herod. II 232, 21) Et. Or. 26, 19 25 μέλας μάλας B, cf. Exc. I § 5 26 ἀργ. ἀργ.] Scribendum videtur ἀγαλέον ἀργαλέον, col. Herod. II 376, 1 ἄλγος ἀγαλέος καὶ ἀργαλέος.*

- § 31. Τμησίς δέ ἐστι λέξεως συνθέτου διάλυσις, οἷον ἀκρό-
πολις πόλις ἄκρα, αἰγαγρον ἄγριον αἶγα.
§ 32. Μετασχηματισμός ἐστιν οἷον παρθένος παρθενικός.
§ 33. Ἀντίθεσίς ἐστιν οἷον Διονύσιος Διόνυσος.
§ 34. Μετατύπωσις ἐστιν οἷον ἐξ Ἰλίου Ἰλιόθεν, ἐξ οὐρανοῦ 5
οὐρανόθεν.
§ 35. Παραλλαγή ἐστιν οἷον Πριάμον Πριάμοιο, ὄδοῦ ὄδοιο,
σοφοῦ σοφοῖο, καλοῦ καλοῖο, πόλου πόλοιο. ἔστι δὲ
τὸ πάθος τῶν Ἰώνων.
§ 36. Συναλλαγή ἐστιν οἷον Ἥρα Ἥρη, ἡδύ ἀδύ, ἡμέρα 10
ἀμέρα.

III.

Codex Vossianus Leidensis in 4° 54 fol. 357^v.

Τρύφωνος περὶ τῶν ἐν λέξει παθῶν.

- § 1. Τὰ τῆς λέξεως πάθη ἢ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνονται ἢ ἀπὸ
ἐνδείας. ἀπὸ πλεονασμοῦ μὲν εἰσιν εἶδη ἑννέα· πρόσθε-
σις, ἀναδίπλωσις, ἔκτασις, ἐπέκτασις, διαίρεσις, παρένθε-
σις, διπλασιασμός, παρέμπτωσις καὶ <προ>σχηματισμός. 15
Τῆς ἐνδείας δὲ πάλιν ἑννέα ἀντικείμενα τοῖς ἤδη ῥη-
θεῖσιν· ἀφαίρεσις, ἄρσις, συστολή, συγκοπή, συνα-
λοιφή, ἔλλειψις, <παρέλλειψις>, ἔκθλιψις καὶ ἀποκοπή·
ὡς<τε> γίνεσθαι ἕκ τε τοῦ πλεονασμοῦ καὶ τῆς ἐν- 20
δείας συζυγίας ἑννέα ἀντικείμενας, αἱ καὶ ῥηθῆσονται,
πλὴν ἐφ' ἐκάστης προτερεύσει μὲν τὰ πλεονασμοῦ,
δευτερεύσει δὲ τὰ τῆς ἐνδείας.
§ 2. Πρόσθεσίς ἐστὶ προσθήκη κατ' ἀρχὴν συλλαβῆς ἢ
στοιχείου· συλλαβῆς μὲν, οἷον σταφίς ἀσταφίς, στάχυς 25
ἄσταχυς. στοιχείου δέ, οἷον εἰλόπεδον θειλόπεδον,
οὔρος θούρος, κιδνάς σκιδνάς, ἄμα, θαμά, [ῥος
θόρος], καὶ τὰ τοιαῦτα.
§ 3. Ἀφαίρεσις δὲ ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν συλλαβῆς ἢ στοι-
χείου· συλλαβῆς μὲν, οἷον ἑορτή ὀρτή, ἐκεῖνος κείνος· 30

26 εἰλόπ. cod. 27 κιδνάς σκιδνάς] κνίδας σκνίδας cod. Vid.

στοιχείου δέ, οἷον πτισάνη *τισάνη, γαῖα αῖα, λείβω εἴβω.

- § 4. Ἀναδίπλωσις ἐστὶ πρώτης συλλαβῆς διὰ τῶν αὐτῶν
 5 συμφώνων συλλαβῆν ποιούντων ἐπάλληλος ἔκφορά,
 οἷον κλύθι κέκλυθι, κάμωσι κεκάμωσι, δάπτουσι δαρ-
 δάπτουσι, δέρκετο δεδέρκετο. Ταῦτα δὲ καὶ χάριν
 ἐμφάσεως ἔχουσι τὸ $\bar{\rho}$. δῆλον γὰρ τὸ σφοδρὸν τῆς
 βρώσεως καὶ τὸ ἐπίμονον τῆς ὀράσεως. τὸ μέντοι δε-
 10 δέρκετο καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ $\bar{\rho}$ γέγονεν.
- § 5. Ἄρσις ἐστὶν ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλωμένης
 συλλαβῆς, οἷον βεβλήσθαι βλήσθαι, βεβλημένος βλή-
 μενος, δεδεγμένος δέγμενος.
- § 6. Ἐκτασις ἐστὶν ὅταν ἢ τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκ-
 15 ταθῆ, ὡς τὸ Ἄρες Ἄρες, (τὸ γὰρ πρῶτον $\bar{\alpha}$ μακρὸν
 γέγονεν,) ἢ τὰ φύσει βραχέα εἰς φύσει μακρὰ ἀντί-
 στοιχα μεταστῆ, οἷον φυσίζωος φυσίζωος, λαοσσόος
 *λαοσσῶος, τιθέμενος τιθήμενος, Διόνυσος Διώνυσος.
- § 7. Συστολή ἐστὶν ὅταν ἐκτεινόμενα δίχρονα συσταλῆ,
 20 οἷον ὑμῖν ὑμῖν, ἢ τὰ φύσει μακρὰ εἰς φύσει βραχέα
 ἀντίστοιχα μεταστῆ [φυσίζωος φυσίζος (sic) λαοσσῶος
 λαοσσός]· ἀργῆτα ἀργέτα, ξηρόν ξερόν· τὸ δὲ πόλλος
 καὶ βασιλῆος καὶ τὰ τοιαῦτα κατὰ μὲν τὸ η ἔκτασις
 ἐστὶ, κατὰ δὲ τὸ $\bar{o}$ συστολή.
- § 8. Ἐπέκτασις ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς ἐντὸς τῆς πρῶ-
 25 τῆς καὶ τελευταίας συλλαβῆς ἢ φωνήεντος ποιούντος
 συλλαβῆν. καὶ συλλαβῆς μὲν, οἷον ἔτυμον ἐτήτυμον,
 ἐδῆ ἐδωδῆ, ἀτηρός ἀτατηρός. φωνήεντος δέ, οἷον
 γενῆ γενεῆ, ἀδελφός, ἀδελφεός, πυλῶν πυλέων, Εὐτυ-
 30 χον Εὐτύχιον, πολέμια πολεμῆια, ἀλγεινοὶ ἀλεγεινοί,
 Ἡρακλεία Ἡρακληεῖα δύναιμις.
- § 9. Συγκοπὴ ἐστὶν ἀποκοπὴ συλλαβῆς ἐντὸς τῆς πρῶτης
 καὶ τελευταίας συλλαβῆς ἢ φωνήεντος ποιούντος

1 πτισ. τισ.] φθισ. θισ. cod. cf. Exc. I § 20 4 ἐκφ.] ἀναφορὰ
 cod. 5 δαρδ.] δερδ. cod. 14 Ἄρ. Ἄρ. cod. 16 φυσίζωος
 φυσίζωος cod. λαοσσῶος λαοσσός cod. 21 ἀργ. ἀργ.] ἀργῆτα ἀργετὰ
 cod. 28 γενῆ γενεῆ] γενὰ γενεά cod. 29 Εὐτύχιον] εὐτύχεον cod.

συλλαβὴν· συλλαβῆς μὲν, οἶον ἑμόπατρος ὕπατρος, ἑμότηρας ὕτριχας, ἑμοέτας οἰέτας. φωνήεντος δέ, οἶον φέρετε φέρτε, τίποτε τίπτε, πατέρος πατρός, καὶ τὰ τοιαῦτα.

- § 10. Διαίρεσις ἐστὶ συλλαβῆς δίφθογγον ἔχουσης ἀνάλυσις 5 ἢ διάστασις εἰς δύο συλλαβάς, οἶον κοῖλος κόϊλος, οἰωνός οἰωνός, παῖς πάις. τινὲς δὲ καὶ τὸ βέλεος καὶ Διομήδεος διαίρεσιν λέγουσιν.
- § 11. Συναλοιφὴ ἐστὶ δύο συλλαβῶν κατὰ τὰ φωνήεντα ἔνωσις. γίνεται δὲ κατὰ τρόπους ἐπτά. ἀπλοῦς μὲν 10 τρεῖς· κατὰ ἔκθλιψιν, κατὰ κρᾶσιν, κατὰ συναίρεσιν. συνθέτους δὲ τέσσαρας· κατὰ ἔκθλιψιν καὶ κρᾶσιν, κατὰ ἔκθλιψιν καὶ συναίρεσιν, κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, καὶ κατὰ ἔκθλιψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. Κριτέον δὲ πρῶτον τοὺς ἀπλοῦς· κατὰ ἔκθλιψιν μὲν, 15 οἶον ἐπὶ ἐμέ ἐπ' ἐμέ· ὅταν ἐκθλιβομένου φωνήεντος οἰο(υ)δηποτοῦν βραχέος συνεκθλιβῆ καὶ ὁ χρόνος αὐτοῦ. κατὰ κρᾶσιν δέ, οἶον τὰ ἐμά τὰμά· καὶ ὅταν φωνήεντος βραχέος φθειρομένου ὁ χρόνος αὐτοῦ τῷ γειτονοῦντι βραχεῖ φωνήεντι προσελθῶν ἐκτείνῃ αὐτό. 20 κατὰ συναίρεσιν δέ, οἶον Νηρηΐδα Νηρηῖδα· καὶ ὅταν τὸ μὲν πλήρες τῆς γραφῆς φυλάττηται καὶ ἡ δύναμις, ἐνδεῖ δὲ μόνον ἢ τῶν συλλαβῶν ποσότης. τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ τῆς ἰ μόνου, ἢ καὶ προσγράφεται μὴ ἐκφωνουμένη. Κριτέον δὲ καὶ περὶ τῶν συνθέτων. 25 κατὰ ἔκθλιψιν καὶ κρᾶσιν, οἶον καὶ ἐγὼ κἀγώ· τέθλιπται γὰρ τὸ ἰ, κέκρᾶται δὲ τὸ ᾱ καὶ ὁ τοῦ ἔ χρόνος εἰς ᾱ μακρόν. κατὰ ἔκθλιψιν δὲ καὶ συναίρεσιν, οἶον ἐγὼ οἶδα, ἐγῶδα· τέθλιπται γὰρ τὸ ο, συνήρηται δὲ τὸ ω, προσγράφεντος καὶ τοῦ ἰ. κατὰ κρᾶσιν καὶ 30 συναίρεσιν, οἶον ὁ αἰπόλος ᾠπόλος· κέκρᾶται γὰρ τὸ ο καὶ ᾱ εἰς ω μέγα, συνήρηται δὲ τὸ ω καὶ τὸ ἰ. κατὰ ἔκθλιψιν δὲ καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, οἶον οἱ αἰπόλοι ᾠπόλοι· τέθλιπται γὰρ τὸ ἰ τῆς οἰ διφθόγγου,

2 ἑμοέτας οἰέτας cod. Cf. B 765 15 κριτέον] κρητέον cod.

κέρχεται δὲ τὸ $\bar{o}$ καὶ $\bar{a}$ εἰς $\bar{\omega}$ μέγα, συνήρηται δὲ τὸ $\bar{\omega}$ καὶ τὸ $\bar{i}$. ἔστι δὲ παρὰ ταῦτα καὶ ἕτερον εἶδος, ὅπερ ἰδιαζόντως συναλοιφῆ ὀνομάζεται. γίνεται δὲ ὅταν ἐνουμένων δύο λέξεων κατὰ φωνήεντα τὸ τῆς
 5 δευτέρας λέξεως φωνῆεν $\bar{\epsilon}$ τυγχάνον (<ὄν> εἰς $\bar{\omega}$ μεταβληθῆ, οἷον τὸ ἔλαιον τοῦλαιον, τὸ ἔργον τοῦργον, τὸ ἐναντίον τοῦναντίον, καὶ τὰ τοιαῦτα.

§ 12. Παρένθεσις ἔστι προσθήκη φωνήεντος ἤτοι τοῦ $\bar{i}$ ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, οἷον πλέοντες πλείοντες, ἕως εἴως, ἐμέο ἐμεῖο, ἔαται εἴαται, κενὴ κεινὴ, ἕνατος εἴνατος, ἐληλυθῶς εἰληλ<ο>υθῶς.

§ 13. Ἐλλειψίς ἐστὶν ἀποβολὴ τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν, οἷον γηραιός γηραός, ἔταῖρος ἔταρος, Ἀλκαῖος Ἄλκαος, αἰμύξαι ἀμύξαι ἀντὶ τοῦ ξέσαι, εἰς Χύσην ἐς Χρύσην, καὶ τὰ ὅμοια.

§ 14. Διπλασιασμός ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν, οἷον μέσος μέσσος, ἔδδισεν ἔδδειςεν, τόσος τόσσος, ὅτι ὅττι, νῆσι νῆσσι, ἔνεπεν ἔννεπεν, ὁπότερος ὁππότερος.

§ 15. Παρέλλειψίς ἐστὶν ἐντὸς τῶν αὐτῶν συμφώνων ἐκβολή· ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, οἷον κάλλιον κάλιον, ὄφελλες ὄφελες [θᾶττον θᾶτον].

§ 16. Παρέμπωσις ἔστι προσθήκη ἐνὸς συμφώνου ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν, οἷον σκῆπτρον σκῆπτρον.

[Omissa est ἐκθλιψίς].

§ 17. Προσχηματισμός ἐστὶ προσθήκη μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος, οἷον (spatium 4—6 litterarum vacuum).

§ 18. Ἀποκοπή ἐστὶ μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος <ἀφαίρεσις>, οἷον δῶμα δῶ, κνκεῶνα κνκεῶ, Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω, δάκρυον δάκρυ, ὅτι ὄ, ὡς τὸ

8 παρενθ.] παράθεσις cod. 15 αἰμύξαι ἀμύξαι cod. vid. Exe. I § 25 ἀντὶ τοῦ ξέσαι] cf. Hesych. ἀμύξεις· καταξέσεις. σπαράξεις τὴν ψυχὴν ἀνιόμενος. 27 σκῆπτρον σκῆπτρον cod.

ὁ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆρας (τ 543).

τὸ δὲ χρύσεια δῶ (Hes. Theog. 933) οὐ δύο συλλαβῶν ἀποκοπὴν πέπονθεν, ἀλλὰ μιᾶς. φθάσαν γὰρ ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀποκοπῆναι ἄκλιτον ἔμεινεν.

Καὶ αὗται μὲν αἱ ἑννέα συζυγίαι τοῦ τε πλεονα- 5
σμοῦ καὶ τῆς ἐνδείας εἰσὶν, ἅπερ ὑπὸ ποσὰ ἀνάγονται.
Ῥητέον δὲ καὶ περὶ τῆς μεταθέσεως καὶ μεταλήψεως,
αἵπερ εἰσὶ τοῦ ποιητοῦ.

§ 19. Μετάθεσις τοίνυν ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις ἀπὸ
τῆς ἰδίας τάξεως ἐφ' ἑτέραν τάξιν, ὡς ὅταν τὰ δαρθὰ 10
δορθὰ λέγωμεν, καὶ τὸν πρόθ[υ]μον πόρθ[υ]μον, καὶ
τὴν καρδίαν κραδίαν καὶ τὸ κράτος κάρτος, καὶ παρὰ
Καλλιμάχῳ (Cer. 86) ἀμιθρῆσαι ἀντὶ τοῦ ἀριθμῆσαι.
καλεῖται δὲ καὶ ἐναλλαγὴ καὶ ὑπέρθεσις. Τὸ δὲ
πάθος Ἰώνων. 15

§ 20. Μετάληψις ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις ἐφ' ἕτερον
στοιχείον, οἷον ἀπεθανός ἠπεθανός, *μέλαξ μάλαξ,
αἰμοπόται, αἰμηπόται, καὶ τὰ ὅμοια.

13 ἀμιθρῆσαι] Suid. s. v. Et. M. p. 83, 42. 17 μάλαξ] cf. Exc.

Index auctorum et dialectorum.

Aeolenses 6, 10, 7, 3, 9, 4, 10, 7. 16, 12, 15. Alcaeus 6, 13, 12, 10, 20, 14. Attici 16, 13. Boeoti 6, 11. Callimachus 21, 13. Dialecti omnes 9, 10 Dorienses 6, 11, 12, 17. Epicharmus 11, 1.	Hesiodus 12, 19, 21, 1. Homerus 11, 5, 20, 32, 21, 8. Iones 6, 10, 7, 3, 8, 2, 3, 15, 9, 3, 14, 17, 9, 21, 15. Iacones 6, 11. Theocritus 7, 11. Thessali 8, 3. Trypho 1, 4, 1, 17, 12.

Index verborum.

A. ἄδδην 9, 2. ἀδελφεός 7, 16, 18, 28. ἄδύ 17, 10. αἴα 9, 16, 18, 1. αἴγαρον 5, 9, 17, 2. αἰμοπόται αἰμηπόται 5, 6, 21, 18. αἴμων 6, 9. ἀλεγεινός 7, 18, 18, 29. Ἄλικος 20, 15. ἄλυκδών 9, 6. ἄλμενος 10, 14. ἀμέρα 17, 11. ἀμιθρήσαι 21, 13. ἀμίν 10, 10. ἄμιος 13, 15. ἀμνίον 12, 6. ἀμύξαι 12, 8, 20, 15. ἄναξ Φάναξ 6, 11. Ἀπόλλω 20, 33. Ἀπόλλων Ἀπόλλων 7, 9. ἀπεδανός 5, 6, 16, 25, 21, 17. ἀργέτα 10, 11, 18, 21. Ἄρες Ἄρες 14, 4, 18, 14.	ἄριθμός etym. 16, 25. Ἄσπληδόν 6, 7. ἄσταφίς 6, 6, 13, 14, 17, 25. ἄσταγυς 6, 7, 17, 26. ἄτηρός ἀταρτηρός 7, 5, 13, 27. B. βασιλῆος 18, 22. βλήμενος 10, 5, 18, 11. βλήσθαι 10, 4, 18, 11. βλήχων γλήχων 16, 24. Γ. γενή γενεή 7, 16, 18, 28. γέννα γέεσσα 14, 12. γεραόν 12, 8. γηραός 20, 14. γλήχων βλήχων 16, 24. Δ. δαίμων 6, 9. δάκρον 15, 10, 20, 33. δάπτονσι δαρδάπτονσι 18, 5. δαράτα δρατά 5, 1, 16, 20, 21, 10. δάσειος 10, 17.

δέγμενος 10, 5. 14, 2. 18, 12.
 δερκετο δεδέρκετο 18, 6.
 δέχθαι 10, 5.
 δίγαμμα 6, 10.
 Διώνυσος 7, 12. 18, 17.
 δῶ 12, 17. 13, 1. 15, 10. 20, 32. 21, 2.
 δάτης 7, 10.

E.

ἐγάδα 11, 15. 16, 9. 19, 29.
 ἐγάμαι 11, 14.
 ἐγάνη 9, 12.
 ἐδδειςεν 9, 2. 14, 27. 20, 19.
 ἐδωδή 7, 6. 18, 27.
 εἶται 8, 13. 20, 10.
 εἴβα 18, 1.
 εἰληλουδῶς 8, 14. 20, 11.
 εἰλόπεδον 6, 8. 17, 26.
 εἰνάλιος 8, 14.
 εἴνατος 8, 13. 20, 11.
 εἶο 8, 12.
 εἶως 20, 10.
 Ελένα Φελένα 6, 12.
 ἐμεῖο 8, 12. 20, 10.
 ἐννεπε 9, 3. 20, 20.
 ἐς 20, 15.
 ἐρῶσασθαι 9, 1.
 ἔταρος 12, 8. 20, 14.
 ἔτυμον ἐτήτυμον 7, 6. 14, 12. 18, 26.
 εὐτέχρον 7, 15.
 Ἐντύχιον 18, 29.
 ἑώρα 6, 7.

H.

ἡπεδανός 5, 6. 16, 25. 21, 17.
 Ἡρακληεία 18, 30.
 ἦσθα 9, 12.

Θ.

θαμά 6, 8. 17, 27.
 θειλόπεδον 6, 8. 17, 26.
 θούρος 6, 8. 17, 27.

K.

καββαλόν 11, 2.
 κάγα 12, 2. 16, 5. 19, 26.
 καδδαιμονέστερος 11, 1.
 κάλιον pro κάλλιον 12, 12. 14, 30.
 20, 24.
 κᾶλός κᾶλός 7, 11.
 κάμορος 10, 17.
 κάμωσι κεικάμωσι 7, 4. 18, 5.
 κᾶπ 11, 4.
 καρδία κραδία 5, 3. 16, 20. 21, 12.
 κᾶτα 12, 4.

κάτθανεν 11, 3.
 κεινός 8, 13. 20, 11.
 κείνος 13, 17. 17, 30.
 κέκλυθι 13, 20. 18, 5.
 κιδνάς 6, 9. 17, 27.
 κίνδον 12, 18.
 κούλον 8, 4. 19, 6.
 κράτος κάρτος 5, 3. 21, 12.
 κρῖ 12, 18.
 κυνεῶ 12, 18. 20, 32.
 Κώρα 7, 10.

A.

λαοσσός 18, 16.
 λάχωσι 7, 4.
 λεγόμεσθα 9, 7.

M.

*μάλαξ 5, 7. 16, 25. 21, 16.
 μέσσον 9, 2. 20, 19.
 μήστωρα 7, 11.
 μοῦνος 14, 23.

N.

νήεσσι 20, 20.
 Νηρηῆδες 11, 12. 15, 28. 19, 21.

Ξ.

Ξεινήμα 7, 17.
 Ξεῖνος 8, 13.
 Ξερόν Ξηρόν 10, 11. 14, 8. 18, 21.

O.

ὄ pro ὄτι 20, 33.
 ὄθριξ 19, 1.
 οἰέτης 19, 2.
 οἰωνῶν 8, 4. 19, 7.
 ὄνειρα ὄνειάτα 9, 11.
 ὄνειρος ὄνειράτος 15, 8.
 ὄπατρος 14, 15. 19, 1.
 ὄππότε 9, 1.
 ὄππότερος 20, 21.
 ὄππως 9, 1.
 ὄρη 9, 14. 17, 27.
 ὄσταφίς 6, 6.
 ὄττι 9, 1. 20, 20.
 οὐδός 14, 23.

Π.

παῖς 8, 4. 11, 12. 14, 18. 19, 7.
 πλείοντες 8, 12. 20, 10.
 πνεύοντες 8, 11.
 πολεμήια 7, 18. 18, 29.
 πόληος 18, 21.
 πορθμός 5, 1. 21, 11.
 προσάπατα 9, 12.

πιτσάνη 9, 15, 13, 17, 18, 1.
Πτολεμαῖος 9, 8.
πτόλις 9, 8, 15, 2.
πυλέων 8, 9, 18, 28.

P.

ῥήξις Ἐρῆξις 6, 13.

Σ.

σειο 8, 12.
σκέπα 15, 10.
σκήπτρον προ σκήπτρον 12, 15, 15, 5.
20, 27.
σκηπτοῦχος 15, 6.
σκιδνάς 6, 9, 17, 27.
Σπληθών 6, 7.
σωρεύς 7, 16.

T.

τάμά 11, 11, 19, 18.
τελέως λέως 9, 15.
τιθήμενος 7, 10, 18, 17.
τίπτε 19, 3.
*τισάνη 9, 15, 13, 17, 18, 1.
τόσσον 9, 3, 20, 20.

τοῦλαιον 20, 6.
τοῦναντίον 20, 7.
τοῦργον 20, 6.
Τρώε(σ)σι 7, 15.
Τυνδάρεως 7, 11.
τύνη 9, 12.
τύχωσι 7, 4.
τῶνίδιον 16, 12.

Υ.

ὕμιν 10, 10, 18, 19.

Φ.

φερέσβιος 9, 7, 15, 3.
φέρετε 19, 3.
φυσίζοος 10, 12, 14, 5, 18, 16.

Ψ.

ψάμμος 13, 15.

Ω.

ὀπόλοι 12, 4, 16, 16, 19, 34.
ὀπόλος 12, 1, 19, 30.
ὀφελεις 20, 24.

